

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2024, vypravenému dne 11. 7. 2024, č. j. OSH 690/23-2/67.1/23239/Rg KULK 45622/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení dopravně správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 17. 4. 2023, č. j. 35613/2023.
2. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 5. 10. 2022 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

3. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nerefletoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy. Odkázal na rozhodnutí v obdobných věcech, konkrétně rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUCJK-24343/2020 či Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, (které soudu spolu s dalšími rozhodnutími správních orgánů předložil), z nichž, jakož i dalších rozhodnutí tohoto odvolacího orgánu, vyplývá praxe správního orgánu, který v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
4. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například série X/X č. bloku G X a série X/X č. bloku F X nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série X/X č. bloku C X plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
5. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřípustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, uvedl, jak má být správně popsáno porušení povinnosti řidiče dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke

spáchání přestupku dojit, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.

6. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
7. K pokutovému bloku ze dne 5. 10. 2022 žalobce namítal, že v kolonkách týkajících se osoby přestupce není přesně zajištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané, např. nebyl naplněn požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dostačující.
8. Dále nebyla uvedena přesně zajištěna doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou nečitelné, nekompletní. Rovněž nebylo jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, neboť název obce není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně platí i ve vztahu k názvu ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojit. Z popisu přestupkové jednání nevyplyvá jednoznačná skutková podstata, není zřejmé, jaká povinnost měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti není zřejmá, není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, resp. její konkrétní část. Ze zápisu vyplývá jen porušení § 7, již ne jakého bodu či písmena, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje jsou také částečně nečitelné, tím je potvrzena formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce označující formu zavinění není jednoznačně uvedeno, zda ke spáchání přestupku došlo úmyslně či z nedbalosti. V kolonce ohledně sankce není zřetelná výše uložené sankce, nelze ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný. Nebylo jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, nelze tak přezkoumat, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu této. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis žalobce, přitom prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
9. Ve vztahu k rozhodnutí o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním přestupku žalobce namítal, že z něj nejsou zjevné veškeré formální náležitosti a existují zde pochybnosti o přezkoumatelnosti rozhodnutí. Prvním nedostatkem je uvedení povinností stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 5 uvedeného zákona lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku. Dále není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, z popisu jednání není zjevné dostatečné zjištění věci, obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost. Správní orgán pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání, což mohlo vést k nedostatečnému zajištění věci. Nebyly zjištěny pohnutky žalobce vedoucí k přestupkovému jednání, hodnocení jednání žalobce a jeho okolností v jeho neprospěch bylo abstraktní. Celé rozhodnutí se proto jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.
10. Dále žalobce namítal, že správní orgán konstatoval, že vycházel z kompletní spisové dokumentace, ovšem správní spis neobsahuje všechna rozhodnutí, na jejichž základě měly být zaznamenány body do bodového hodnocení. Není tak zjevné, zda všechna rozhodnutí vůbec existují.

11. Podle žalobce tedy není bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (všechny rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz).
12. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí, v němž se ke způsobilosti podkladů pro záznam bodů vyjádřil. K žalobním námitkám žalovaný více neuvedl. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

14. Dne 26. 10. 2023 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. V odůvodnění námitek žalobce uvedl, že v den, kdy měl spáchat přestupek spočívající v telefonování za jízdy byl rozrušený, netelefonoval, má handsfree, musel do práce, proto pod nátlakem pokutu podepsal, ovšem s připsáním bodů za přestupek spočívající v telefonování za jízdy nesouhlasí.
15. Správní orgán I. stupně měl k dispozici výpis z evidenční karty řidiče a rovněž výpis z jeho bodového hodnocení. Vyžádal kopii bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 5. 10. 2022, k němu měl k dispozici příslušné oznámení o spáchání přestupku. Byl vyžádán příkaz vydaný Magistrátem města Jablonec nad Nisou dne 3. 3. 2020, č. j. 20684/2020, který nabyl právní moci dne 12. 3. 2020, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. b) v souvislosti s porušením povinnosti dle § 5 odst. 2 zákona o silničním provozu, a podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 7 písm. a) uvedeného zákona, za něž mu byla uložena pokuta 5 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Součástí spisu byl rovněž záznam o podání vysvětlení podaného žalobcem v souvislosti s přestupkem spáchaným dne 4. 3. 2022, s nímž souvisí blok na pokutu na místě zaplacenou ze dne 4. 3. 2022.
16. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 17. 4. 2023 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 5. 10. 2022 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně konstatoval, že na základě příkazu ze dne 3. 3. 2020 bylo žalobci zaznamenáno 7 bodů za přestupek podle 125c odst. 1 písm. b) za porušení povinnosti dle § 5 odst. 2 zákona o silničním provozu, a podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 7 písm. a) uvedeného zákona. Dále, že 7 bodů mu bylo zaznamenáno na základě příkazu na místě za přestupek ze dne 4. 3. 2022 a 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě za přestupek ze dne 5. 10. 2022 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 za porušení povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně předeslal, že při posuzování pokutových bloků nezkoumá správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na jejichž základě byly body zaznamenány. Následně se zabýval náležitostmi bloku na pokutu ze dne 5. 10. 2022, dospěl k závěru, že podklad má vyžadované náležitosti, obsahuje podpis žalobce a byly za něj správně zaznamenány 2 body. Dodal, že mu v řízení nepřísluší přezkoumávat postup policie

při projednání přestupku. Ověřil, zda byl za uvedené přestupky zaznamenán správný počet bodů. V závěru shledal námitky žalobce neodůvodněnými, žádné důvody pro výmaz bodů, resp. přestupků v registru řidičů neshledal.

17. Žalobce podal odvolání, ve kterém namítal, že dne 5. 10. 2022 příkaz na pokutu na místě podepsal rozrušený, z důvodu chybného postupu při posuzování přestupku. Při jízdě žádné zařízení v ruce nedržel, v autě má handsfree, které používá. Proto požadoval přezkoumání důkazů, které by prokazovaly, že v ruce držel zařízení. Dále namítal, že ke dni 27. 4. 2023 mu měly být odepsány 4 body.
18. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 31. 5. 2024 žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného správní orgán I. stupně zajistil ke všem přestupkům řešeným příkazem na místě jejich kopie, nezjistil rozpor. Příkazy obsahují požadované náležitosti, žalobce na nich připojil vlastnoruční podpis, čímž stvrdil, že přestupky jsou spolehlivě zjištěny a souhlasí s jejich vyřízením na místě. Žalovaný neměl po zhodnocení předložených podkladů o záznamu bodů žádné pochybnosti. Pokud jde o námitky žalobce, že se přestupku dne 5. 10. 2022 nedopustil, odkázal žalovaný na závěry judikatury NSS, že v řízení tohoto typu správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost aktů, na jejichž základě byl záznam bodů proveden. K námitce týkající se odečtu bodů uvedl, že ode dne 5. 10. 2022, kdy byly žalobci připsány body, by běžela nová roční lhůta pro odečet bodů. Přestupkem však dovršil 12 bodů, proto následuje postup podle § 123b a násl. zákona o silničním provozu, podáním námitek se přerušuje pouze lhůta pro odevzdání řidičského průkazu.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
20. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
21. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2*

citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury NSS (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20; či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000 (usnesení Nejvyššího soudu dostupné na www.nsoud.cz), plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazovým blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

22. První žalobní bod, který se týká nereflexování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015, sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod sp. zn. 59 A 46/2018 či sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018 nebo sp. zn. 59 A 89/2018, z poslední doby např. sp. zn. 59 A 18/2024. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
23. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost současně nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu, právních úvah a důvodů tak učinil. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.
24. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo s odvolacími námitkami, které se týkaly jak zápisu 2 bodů za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tak odečtu bodů ke dni 27. 4. 2023. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné. Rozhodnutí rovněž obsahovalo citace relevantní judikatury NSS, o niž své závěry žalovaný opřel.

25. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí jiných správních orgánů, které mají dokládat praxi při přezkumu pokutových bloků k uplatněným námitkám řidiče, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhol těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného. Lze dodat, že žalovaný oznámení o přestupcích nepovažoval za jediné dostatečné důkazy, reflektoval, že správní orgán I. stupně měl k dispozici také kopie k blokům na pokutu, které byly v řízení vyžádány. Závěr, že se jednalo o dostatečné podklady pro zápis bodů, žalovaný neopřel výhradně o zjištění, že na příkazový blok žalobce připojil souhlas. Žaloba pak nedostatečným způsobem reflektuje, že podstatou odvolacích důvodů byl nesouhlas žalobce, s tím, že se protiprávního jednání ze dne 5. 10. 2022 vůbec dopustil.
26. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém (příkazním) řízení soudu přdestřela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému (příkazovému) bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017, resp. ve znění od 1. 7. 2017 příkazem na místě] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového, resp. příkazového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového, resp. příkazního řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, resp. od 1. 7. 2017 § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž povaze blokového, resp. příkazního řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém, resp. příkazním řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
27. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovému bloku (*pozn. soudu* žalobce nereflektuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazové bloky). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupku se nedopustil, s vydáním bloku na pokutu nesouhlasil, nepodepsal ho apod.
28. Příkazový blok ze dne 5. 10. 2022 obsahuje všechny údaje potřebné k identifikaci žalobce, tj. jeho jméno a příjmení, datum narození, údaj o trvalém bydlišti, údaj o čísle občanského průkazu, dle kterého byl ztotožněn. Uvedení rodného čísla není nezbytnou součástí příkazového bloku, žádné pochybnosti o totožnosti žalobce jako přestupce nevystaly. Doba spáchání přestupku uvedením údaje „5. 10. 2022 v 10:00 hod.“ byla určena dostatečně.

Stejně jako označení místa přestupku uvedením údaje „v ul. Na Roli u č.p. 1752/44 Jablonec n. Nisou“. Časově i místně tedy bylo přestupkové jednání žalobce dostatečně zachyceno podle § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky. Právní kvalifikaci „§125c/1f) 1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek „por. ustanovení § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku považuje soud za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona, tedy povinnosti dodržovat zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Tomu odpovídá popis skutku slovy „za jízdy držel v ruce mobilní telefon“. Z těchto formulací běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, jakou konkrétní právní normu a povinnost žalobce jako řidič motorového vozidla porušil a jak byl jeho přestupek právně kvalifikován podle zákona. Číselný údaj o pokutě „-400,-“ odpovídá slovnímu vyjádření výše pokuty. Rovněž byla řádně vyplněna kolonka ohledně formy zavinění. A také kolonky týkající se vydání bloku a identifikace oprávněné osoby byly vyplněny řádně. Nechybí ani podpis oprávněné osoby, ani žalobce jako přestupce. Žalovaný se kontrole postupu správního orgánu I. stupně věnoval způsobem, který reflektoval podstatu obrany žalobce, který se bránil nikoli nezpůsobilosti příkazového bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení jako takového, ale namítal, že se přestupku nedopustil, nesouhlasil s jeho kvalifikací a postupem policie. Tyto námitky správní orgány vypořádaly v duchu shora citovaných judikатурních závěrů, proti tomuto hodnocení žalobce konkrétní výtky neuvedl.

29. Jde-li o příkaz ze dne 3. 3. 2020, který nabyl právní moci dne 12. 3. 2020 a jímž byl žalobce uznán vinným mj. z nedbalostního přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) za porušení povinnosti dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, soud musí námitky žalobce odmítnout. Jak již bylo vysvětleno shora v obecné rovině, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemohou správní orgány přezkoumávat a posuzovat správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí, na jehož základě byl záznam bodů proveden. A nemůže tak činit ani soud v soudním řízení správním, v němž přezkoumává zákonnost rozhodnutí vydaného v řízení podle § 123f zákona o bodovém hodnocení. Nebylo tedy na správních orgánech, aby posuzovaly, zda se žalobce přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu dopustil či nikoli, zda byl před vydáním příkazu zjištěn skutkový stav dostatečně, zda byla jeho jednáním porušena povinnost dle § 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, zda byla naplněna materiální stránka přestupku, zda byla důvodná obrana žalobce apod. Tyto otázky nemůže k žalobním námitkám řešit ani soud. Pokud snad Magistrát města Jablonec nad Nisou nadnesené otázky posoudil v příkazu ze dne 30. 3. 2020 nesprávně, nezakládá to pochybnosti o způsobilosti příkazu, proti němuž se žalobce ostatně ani nebránil podáním odporu, být podkladem pro zápis odpovídajícího počtu bodů. Příkaz pak obsahuje základní náležitosti rozhodnutí potřebné pro zápis bodů dle příslušné přílohy zákona o silničním provozu- Především obsahuje srozumitelnou právní kvalifikaci přestupku i popis žalobcova jednání spočívajícího v řízení motorového vozidla po požití alkoholického nápoje, včetně naměřené hodnoty obsahu alkoholu v krvi žalobce tak, aby mohlo být porušení konkrétní povinnosti dle zákona o silničním provozu podřazeno pod přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností dle přílohy k uvedenému zákona a přiřazen určitý počet bodů. Konkrétní pochybení správních orgánů v tomto směru žalobce nenamítá, námitky ohledně

náležitostí příkazu byly opět jen obecné, bez návaznosti na učiněný záznam bodů do bodového hodnocení.

30. Jako v předchozích věcech soud dodává, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (to jsou podmínky pro vyřešení přestupku na místě vydáním příkazu na místě a příkazového bloku podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky), což neučinil. V blocích není nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Obdobně se mohl bránit vydanému příkazu podáním odporu, měl-li za to, že se přestupku nedopustil, případně je přestupek špatně právně posouzen, případně příkaz nesplňuje zákonné náležitosti.
31. K obsahu spisové dokumentace soud uvádí, že obsahuje dostatečné podklady k posouzení toho, zda byly žalobci body v bodovém hodnocení zapsány odpovídajícím způsobem. Součástí dokumentace jsou kopie dvou bloků na pokutu zaplacenou na místě, oznámení o spáchání přestupku, záznam o podání vysvětlení žalobce k jednomu z přestupků a příkaz ze dne 3. 3. 2020 s vyznačenou doložkou právní moci. Žalobce opět nekonkretizuje, jaké podklady ve správním spisu, z nichž byl bylo namístě vycházet, postrádá.
32. Obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, které opět žalobce uplatnil ve vztahu ke pokutovým (příkazovým) blokům, neshledal soud důvodnými. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový, resp. příkazový blok či byl k podpisu donucen. Není na soudu, aby k obecným námitkám žalobce znovu zkoumal veškeré podklady, které vedly k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče. Těmi se již zabývaly správní orgány, pokud s jejich závěry žalobce nesouhlasí, nic mu nebránilo uplatnit konkrétní výhrady.
33. Soud tedy uzavírá, že žalobní body nejsou důvodné, nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek žalobce nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
37. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. prosinec 2024

Mgr. Lucie Trejbalová v. r.
předsedkyně senátu